

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 28 stycznia 2013 r.

Poz. 612

UCHWAŁA NR 001/G225/P/13 **KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W GDAŃSKU**

z dnia 3 stycznia 2013 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 5 i art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2012r. poz. 1113), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) oraz art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. c i ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2010r. Nr 95, poz. 613 z późn. zm.)

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr XXXIII/240/2012 Rady Gminy Gniewino z dnia 30 listopada 2012r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na terenie Gminy Gniewino

orzeka nieważność § 2 ust 4 badanej uchwały.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 24 grudnia 2012r. do Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku wpłynęła uchwała Nr XXXIII/240/2012 Rady Gminy Gniewino z dnia 30 listopada 2012r. w sprawie określenia wysokości stawek podatku od nieruchomości na terenie Gminy Gniewino, zaś w dniu 3 stycznia 2013r. była ona przedmiotem badania Kolegium tutejszej Izby.

W wyniku analizy treści badanej uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku stwierdziło, że Rada Gminy Gniewino w § 2 ust 4 badanej uchwały postanowiła, iż: „Obniża się o 50% stawkę podatku określoną w § 1 pkt 8b w/w uchwały dla działek siedliskowych, które pozostały po przekazaniu gospodarstw rolnych na Skarb Państwa”.

Analizując treść powyższego zapisu Kolegium tutejszej Izby uznało, iż postanowienia Rady Gminy Gniewino naruszają regulacje wynikające z art. 5 ust. 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Zgodnie z przywołanym przepisem przy określaniu wysokości stawek, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c oraz w ust. 1 pkt 2 ustawy, rada gminy może różnicować ich wysokość dla poszczególnych rodzajów przedmiotów opodatkowania, uwzględniając w szczególności lokalizację, rodzaj prowadzonej działalności, rodzaj zabudowy, przeznaczenie i sposób wykorzystania gruntu.

Tymczasem powyższe ustalenia Rady Gminy Gniewino dotyczące zróżnicowania stawek podatku od nieruchomości, tj. od pozostałych gruntów (działek) siedliskowych, które pozostały po przekazaniu gospodarstw rolnych na rzecz Skarbu Państwa określają jedynie procentowe obniżenie stawki podatkowej określonej dla danego przedmiotu opodatkowania, zamiast wskazania jednoznacznie właściwej stawki kwotowej, bez konieczności jej samodzielnego obliczania przez podatnika. Tym samym różnicowanie wysokości stawek podatku dla określonych rodzajów przedmiotów opodatkowania, poprzez obniżanie stawki już ustalonej dla przedmiotu opodatkowania o pewien procent nie może być utożsamiane z uprawnieniem rady gminy do określania stawek.

Ponadto w ocenie Kolegium tutejszej Izby uchwała organu stanowiącego winna być jednoznaczna i zrozumiała nie tylko dla jej twórców, lecz przede wszystkim dla jej odbiorców, w tym dla podmiotów, na

które nakłada się obowiązek podatkowy. Konieczne jest zatem określenie stawki podatku w sposób precyzyjny.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Gdańsku

Luiza Budner-Iwanicka